

Ch ng 08

Pha Lê treo b c ho lên t ng. Nên vôi tr ng làm n i b c t m phong c a c nh v t có v uy nghi hùng tráng. Bi t th in bóng c a mình trong màu n ng tàn phai. Cô ng m nghĩa chúng, không hi u t i sao b c c c a b c ho này c cô sao chép gi ng in nh th t, và chính nó c ng mang l i cho cô n i bu n không tên.

Có ti ng nh c phát ra t i n tho i di ng c a cô. Pha Lê không bu n nhìn s c a ng i g i n, cô áp vào tai:

- Alô.

- Ngày mai là l Khánh thành cô nhi vi n, cô có mu n t i d không? - Ti ng c a Phú Gia.

- i ch . - Pha Lê áp, gi ng u o i.

- B n à?

- Ch h i nh c u m t chút.

- Ngày mai có c n tôi t i oán không?

- Anh không i cùng ba nuôi tôi à?

- Mai ông ch có cu c h p, nh tôi i th t.

- V y anh cho tôi quá giang nhé!

- c. Sáng mai b y gi , tôi s có m t.

- Mai g p l i!

Pha Lê cúp máy. Nguyên ngày nay b n r n khi n cô m t m i, nh ng êm nay tr ng sáng quá khi n cô mu n i d o m t vòng. Khoác lên ng i chi c áo lên m ng, Pha Lê l ng th ng ra v n hoa. Mùi h ng dịu d u không bi t t cách hoa nào tho ng a trong gió, ph n ph t âu ó làn s ng m nh t cho lòng cô c m giác băng khuâng.

B t ch t có ti ng c i rút rích, r t g n nh ng không th y âu c . Kia r i! Hai cái bóng nh ch p ch n vào nhau. Hình nh h c ng ã th y cô nh ng v n ng i yên l ng. Pha Lê nh n ra H H i và cô t i u th nhà này. Pha Lê h i ng i vì mình làm cho h m t i không gian nên th này, nên cô thông th i vào nhà.

ng ngay dẫy hành lang m t i, Pha Lê yên l ng m t lúc tr ng êm nay tròn to, treo l l ng trên ng n cây cu i v n. C nh v t h u tình làm cô th y l nh, dù không có c n gió nào ùa t i, nh ng có v vì s ng êm. Ch t có ti ng chân khe kh làm cô quay l i. Trong v ng l ng, cô ã nh n ra la Th Phan. Anh ti ng n bên c nh cô, th c sâu tay vào túi áo mà không nói gì.

Pha Lê bước nhanh nhàn rãi liếm khóm hoa, bước mót óa hoa hăng hăng ngửi vào phòng.

Th Phan lặng lẽ nhìn cô cho tới khi cánh cửa khép lại. Không hiểu vì sao nghe nhặng nhặng sáng như thế này luôn làm cho người ta khó ngủ. Pha Lê nghe lòng thót buồn khi nhận được chuyển xuyến ra buổi trưa hôm nay trong phòng Th Phan. Cô không thể nào tha thứ cho mình đã ra yểu uẩn như thế rồi sau đó, anh ta tìm cô để tận hưởng câu chuyện mà có niềm vui, cô cũng không hình dung nổi.

Vào lúc này, lòng can đảm của cô chợt tan biến, cô không muốn luyến luyến này một phút giây nào nữa. Có một cái gì đó ngút ngút mà cô không thể lý giải về tình cảm không hiểu vì sao. Pha Lê cuộn tròn trong chăn ấm và chng m y chng c gì cũng mau chóng quên đi cô.

Buổi sáng, Pha Lê thức dậy lúc bảy giờ. Cô mau chóng sửa soạn rồi vội vã xuống ga ra.

Tiếng ông Bình gọi cô:

- Pha Lê! Lên lấy phong thư rồi này.

- Dạ. Con lên ngay đây.

Ông Bình nhìn cô từ dưới chân vỉ vãi hài lòng. Pha Lê có dáng người rất đẹp. Cô chỉ cần khoác áo sơ mi tay dài, quần tây đen, trong rừng hay như người đi dạo.

- Con lo đi đi! Nói Phú Gia sáng rồi thì cũng không muộn.

- Dạ. Con cảm ơn.

Chiếc xe hơi màu xanh cánh cửa và óng lộng thì thật nhanh. Hôm nay, Phú Gia làm Pha Lê kinh ngạc. Anh mặc veston đen. Trong anh oai hãnh một giám đốc của một công ty lớn. Không thể anh nhìn cô một lần nào, vì phẫn xạ ánh sáng cao cấp nên rất ông người, như anh hình ảnh người trong bóng tối:

- Gì mà nhìn tôi gì vậy? Bớt thôi đi làm sao?

- Anh rất đẹp trai, tôi thấy như vậy.

Phú Gia mỉm cười:

- Anh đẹp trai lâu rồi, cô bé. Hôm nay mới thấy hả?

- Dạ.

Phú Gia đưa Pha Lê đến tiệm mì Quán Rượu Ông người. Hôm về của nó khi nhìn Pha Lê cười xuýt xoa khen:

- Cái gì mình thấy ngon này nhỉ!

- Cái đó không khó.

- Nhưng là vì anh kia.

Phú Gia không áp, anh nhìn cô lẳng lẳng như n nói gì u gì nh ng l i thôi. Pha Lê l y làm l nh ng cô c ng không th c m c. n xong, cô b t ch c anh u ng m t tách trà nóng r i ra xe.

L Khánh thành cô nhi vi n Thanh Trúc c t ch c t ng b ng tr ng th . Có r t nhi u ban ngành oàn th n d . Phú Gia v a ng i vào hàng gh quan khách thì l p t c Pha Lê xu ng phòng ti p tân.

Mai Lan v a nhìn th y cô ã trao cho cô m t óa h ng vàng g n lên áo, r i kéo cô i ti p khách. Hai a nhìn nhau có bi t bao nhiêu iêu mu n nói, nh ng nh ng lúc này thì không th nói c.

Ngoài kia, bu i l c t bánh Khánh thành v n ti p t c. M t ng i c phân m t nhi m v và c g ng hoàng thành.

Mai Lan nhìn Pha Lê m t thoáng r i nói ngay:

- Mi ra ngoài i. Ta th y mi có v bu n. Hình nh nhà ng i có v n .
- Ng i làm th y bói c l m. Nh ng th c ra c ng không có gì nghiêm tr ng.
- Ta lúc này lên làm ch c a máy em nh nên c c thân l m. Nh ng c c mà vui.

- Xin chúc m ng!

- U ng n c ng t không? Khát quá ch ng!

V a than khát là Mai Lan tu m t h i g n h t lon n c khi n Pha Lê l c u:

- Bao nhiêu tu i r i mà con u ng nh con nít.
- Làm con nít d th ng chú có sao âu. Nh ng may cho tao không có m t trong ch ng trình v n ngh .
- Thôi, mi làm bao nhiêu ó r i làm k ch n a ch c không ai xem mà ch y h t.

Nh Mai Lan néo cô m t cái au i ng. B ng nhiên nó nhìn xu ng hàng gh quan khách r i b o nh :

- Có ông giám c công ty t v n ngu n nhân l c kia.
- Sao ng i bi t?
- ng có giúp m y ng i ây tìm vi c làm.

Theo tay Mai Lan, Pha Lê nhìn th y Phú Gia. Cô b t c i vì bi t nó l m r i. Hôm nay Phú Gia n i h ng m c ò p v i lý do i thay ba nuôi cô, con nh này ch c quáng gà. Có l nó luy n ch ng hoài nên trong ng i này hoá ng i kia.

Mai Lan li n th ng:

- N i ây có r t nhi u s thây i, nhiều n n i ta ph i ghi nh n r i vi t ra thành m t cu n “bí kíp” cho chính mình. R t ti c là lúc này l i không có mi.

Nhiều khi ta muốn reo mi nhêng xé bở cho mi yên tâm làm nhêng vì c l n h n.

Pha Lê r t ái ng i vì nhêng ngày qua cô r nh, nhêng ây l i t b t, th mà cô quên ngày l Khánh thành cô nhi vì n g n k . Cô vô tâm n n i t ng ch ng nh không tha th c. Nhêng lúc này Pha Lê t h i: Cô có còn là cô n a hay không, hay là m t ng i nào khác?

Bu i l tr n ng nào r i c ng t i h i k t thúc. Pha Lê c nán l i không nh n m t ng i ang i mình, cho t i khi cô nhìn th y chỉ c xe cu i cùng còn l i trong sân cô nhi vì n.

Thôi ch t r i! Xe c a Phú Gia. Pha Lê v i chào x và m t vài ng i ng g n ó r i v i v rá xe. Mai lan nhìn theo, có l c u.

- Hôm nay Pha Lê làm sao v y, y nhêng i m t h n. Hình nh có i u gì suy ngh lâu l m.

Ra xe, Pha Lê l m lét nhìn phú Gia r i nói th t nh :

- Xin l i anh, th t tình tôi quên có ng i cùng i v i mình, c ng là mình i Honda.

Phú Gia c i thông c m:

- Cô ng nói v i tôi là mu n quay l i cô nhi vì n nhé! Con ng i luôn ti ng v phía tr c ch không th t lùi. Nh t là cô.

Pha Lê c i nh :

- Anh làm nh tôi là nhân v t nào ó. Tôi ch là m t con bé ch ng ch i v i nh ng y u u i trong lòng.

- Nhêng nh t nh không khóc tr c m t ng i khác, úng không?

- Khóc x u l m, nên tôi không thích khóc.

- Nhêng ng i ki m nén nhêng c m xúc c a mình hay ch u thi t thòi l m, bi t không?

- Có l v y.

- Này! Hôm nay i âu ó v i tôi m t chút nhé!

- D .

Pha Lê có m t ti ng d r t d th ng mà cô không bi t. V xinh p và ngoan hi n nh ng l i không mè theo làm Phú Gia c m th y tho i mái khi g n bên cô. Nhêng nhi m v c a anh ã s p k t thúc, t d ng anh nghe ti c vô cùng và anh mu n kéo dài nó nhi u h n. Nhêng anh không th cho cô ti p t c trong ngôi nhà ó ph i h ng ch u s nghi k c a nh ng gì thu c v quá kh .

ng th i chính anh c ng không mu n làm nhêng chuy n mà h ã t ng làm, dù ây là c h i cho anh báo thù thay cho dì Hồng Lan, th nhêng vào cu i gi , dì l i mu n b qua.

Dù sao bà Tuy t c ng luôn s ng trong s d n v t và lo âu khi nhìn th y Pha Lê - m t hi n thân tr c kia c a Hồng Lan trong ngôi nhà này.

Quay l i sang Pha Lê, anh nói:

- Hôm tr c, cô có nói là mu n i g p má nuôi c a tôi. Th bây gi cô còn gi ý nh ó n a không?

- Sao vậy anh? Hôm nay má nuôi anh có nhà à?

- M t tu n n a bà m i v t i. Nh ng lúc tr a này, tôi có nh n c i n tho i c a bà và tôi có nói v cô.

- Nói th nào?

- Nh m t ng i b n tình c t i th m hao viên và c m th y thích ó. Hi n nay bà có d nh s m m t công ty nho nh . N u cô c n làm vi c thí có th n ó h c h i, làm thêm ngoài gi h c.

- Cám n anh.

Pha Lê không có v ph n kh i tr c l i ngh c a anh. T nhiên cô nghe nh c u và mu n n m m t mình trong phòng. Cô c m th y nh ng chuy n mà cô tr i qua không ai có th giúp c gì.

- S p t i, tôi r t b n. - Phú Gia lên ti ng - N u cô thích hay mu n i u gì c nh n tin hay g i tr c ti p cho tôi. ng ng i!

- C m n anh.

Dù ang b nh c u nh ng Pha Lê c ng l m nh n ra Phú Gia r t quan tâm n cô. Pha Lê không mu n phiêu l u n a. M t l n b ng i ta gán ghép t i ã là quá . Cô có ý th c thân ph n mình và mu n h c ti p hai n m n a, r i tung cánh bay i. Nh ng không bi t cô có ch uu ng n i chuy n b t ng x y n mà không k p ng phó nh l n tr c không? T d ng vào lúc này, cô c m th y không thích nói và c ng không mu n nghe b t k i u gì c .

Phú Gia không h i thêm gì n a, anh a cô v . Anh c li c sang cô, và bi t lòng cô ang b t n nh ng không bi t ph i làm sao. T d ng anh nh t i H H i r i l c u khi ch a th l đi n ngay lúc này c, ành v y.